

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken, Augustus 19-dik napján, 1814-dik. esztendőben.

Frantzia Ország.

Generális Rapp, a' ki magát utóbb-
szor *Dantzának* hosszús oltalmazása által
tette esmeretessé, megérkezett Párisba.

Az Országlovszék bölts magaalalmaz-
tatásának igen jó következesei látszanak
lenni valamint a' közönségre úgy a' kato-
naságra nézve is. Egy közönséges levél-
ben ilyen rajzolatot olvasunk ezen tárgy-
rol: — „A' régi ármádáknak összeolvaszt-
tatása 's az újaknak organizáltatása tsendes
lépésekkel halad előre. Leg kedvezőbb
környülállás az, hogy a' katona tiszték'
nagy sokaságának, egytállalaban vé-
tettetvén mindeniknek jussa van a' maga
zsoldjához, és hogy a' Királyi kintstár
módot talált arra, hogy fizethesse őket.
Abban is nagy böltsességet mutat az Ország-
lovszék, hogy az eddig való katona ország-
lási mód helylyébe igen tsendes és kellem-
etes országlási módot hozott - bé, de úgy
hogy a' katonaság se szenvedjen semmi
tsunkülést a' maga valóságos betségének ér-
zésében. *Párisban* olyan beszellebéli
szabadság uralkodik, a' milyentől már na-
gyon elszoktak vala az emberek; a' véle-
kedésbéli különbözés azonban nem nagy;
semmi nyilvánosságos részrehajlásbéli tüzes-
kedést nem lehet észre venni: a' külö-
bözés inkább tsak poharazás mellett való
össz eszölatkozásokban áll, a' melyekről n'ás

nap reggel ritkán tud valaki valamit. Las-
sauként már az a' kedvetlenség is eltsen-
dett, mellyet az előbbeni országlás alatt
gyűlölségesé lett adók' nemeinek megtar-
tatása okozott, a' milyen az ügy nevezett
összszetszóitott, vagy egybe foglaltatott
adó, a' hova tartozik egyebek között az ita-
lok' nemeire vettetett adó is. Jönek ugyan-
ez eránt még most is külömbkülömb ké-
ró levelek az Országlovszékhez, de a' mel-
lyek inkább kedvesek mint unalmasok,
minthogy nem annyira az adónak megke-
vesítettését, hanem inkább annak felszedé-
se módját illetik. — „Mefizetjük mi
(így szöll a' nép ezen kéro levelekben),
mind mefizettyük azt, a' mit eddig fizet-
tünk, tsak hogy ezeket a' *pinzevisitáto-
rokat*, 's az ezen vizsgálódásokkal össze-
kötött sok féle költségeket, mellyek magát
a' tulajdonképpen való adót is fellyül halad-
ják, vegyék-el a' nyakunkrol. Egyéb eránt
sem látszik már most a' zúgásnak semmi
nyoma a' falukon; az ifiakat számosan le-
het látni közönségesen; vasárnapokon a'
tántolók sem olyan ritkák mint eddig, 's
a' többi.“

Az egész Frantzia ármádának hét hó-
napi zsoldal volt adós az Országlovszék.
Már most nem tsak hogy minden ötödik
nap' fizetik a' katonaság' zsoldját; hanem
ezt a' régi adósságot is rendesen kifizetik
bizonyos meghatározott időszakaszokban.

Melly jó érzékenységet okozon ezen rendes fizettetés a katonák között, például azt hozzák elő, hogy a midőn nem régen a *Hünningeni* őrző seregnék egy hónapra való ilyen adósságszoldját kifizették volna, a következő vasárnapi katonapompá alkalmatosságával bezzeg nem kellett őket buzdítani, hanem önként kiáltották: hogy *Éljen a Király!* — Így megyen ez az adósságfizetés hónapoként mind addig, míg egészen lefizetteik.

Az új Státus-Tanáts' tagjai nagy solennitással össze gyülekeztek Aug. 3-dikán a *Thüilleria* templománál lévő szalában. Déli egy órakor az Ország' fő Cancelláriusa megérkezvén béült a' thronus mellett lévő székre. Utánna a' ministerek is mind megérkeztek; végezetre bejelentetett a' Király is, a' kit *Monsieur* és az egész udvari kar kísért. Ő Felsége a' thronusba béülvén így szólott a' gyűléshez: —

„Minden Tanátsosaimat összehívatam, hogy a' hitet magam személyesen fogadjam-el tőlök, és hogy ezen közönséges solennitásnak, melly titeket a' nekem és a' Státusnak való szolgálattal össze tsától, annál nagyobb fényességet adjak. Kétőztessék tehát Uraim, a' magok buzgósságokat, kössék össze iparkodássokat az enyimmel; ahoz tartom magamat, hogy az Urak a' magok tapasztalások és belátások által nekem, népeimnek boldogítatásokra, segedelemmel fognak lenni. Az én Cancellariusom környüállásosabban fogja kinyilatkoztatni czélzásaimat.“

Mingyárt ezen szók után jelentést tett a' Cancellárius a' jelenlévőknek, hogy üljenek-le, 's a' Király' czélzásairol egy hosszú beszédet intézett hozzájuk, melynek summás foglalattya ennyiben áll: —

„Uraim. Ahoz a' Monarchához, ki nek az az akarattya, hogy minden határozásait az igazság kormányozza, illő do-

log az, hogy bölts és virtuosos Tanátsosok kal vétetődjön körül. Ha szintén a' Király a' maga szélesen kiterjedő esmeretsege mellett még azzal a' ritka ajándékkal is bír, hogy munkássága és gondolkodása által szerzett belátását böltsen is használai tudja; ha szintén egy felemelkedett lélek elégséges is arra, hogy nagy dolgokat elintézzen: tsakugyan lehetetlen az, hogy tanátsosok nélkül minden dolgokra különösen kiterjeszkedhessék. Megvilágosodott elméjü és szép virtusokkal felruházott emberek kívántatnak nekierre. A' Státusok' boldogsága, a' Fejedelmek' ditsősége, 's a' népek' java, a' tanátsosoknak böltseségektől vannak igen gyakran felfüggesztelve. Az Urak' hívattása, Uraim, az, hogy a' Királyi Hatalomnak szeretetet és tiszteletet, nem pedig nevedést szerezzenek. Az Uraknak azon kell lenni, hogy az ő Felsége hatalmát megtartsák, és nem azon hogy neveljék. A' Király' akarattya az, hogy az Urak' tapasztalása és belátása a' Ministereket az eltevedés ellen oltalmazzák. Az Urak nem arra hívattattak, hogy adminisztráljanak, hanem, hogy a' közönséges adminisztrációnak világosságot szerezzenek. Engedjék a' jónak szeretetét a' magok egyedül való vezérjének lenni; örökké a' barátság, gyűlölség, és az önnön haszonkeresés előtt kell ennek járni. Soha se javasoljanak az Urak egyebet a' Királynak, tsak a' mit jónak lenni látnak; még az a' kívánág is, hogy neki tehessenek, örökké hátrább aljon annál a' kötelességnél, hogy neki szolgáljanak. Ne tanátsoljanak az Urak neki soha egyebet, tsak azt, a' mi őtet arra a' ditsőségre vezéri, a' mellyel ő egyedül kíván fővénykedni, t. i. az ő népeinek boldogíttatását.“

— Ezen beszédekert követte az esküvés;

A' Ministeri székre ülök között említtetnek nevezetesen: *Talleyrand* a' *Beneventi* Hertzeg, mint külső dolgokra ügye-

lő Minister; 's *Moncey* és *Outinot* Marschallok.

A' nevezetesebb tárgyak közzé, melyek mostanság a' Deputátusok' Kamarájában ismét elő fordultak, lehet számlálni, először a' nyomtatásbéli szabadságot, a' melly eránt a' Királynak megerősített végett ezen Kamara eleibe küldetett projektuma, további megfontolás végett egy különös biztosság eleibe volt adattatva; másodsor *Dümolardnak* azon projektomat, hogy a' két Kamarának adjanak *Parlamentom* nevet; harmadsor *Herbertnek* azon javallását, hogy békesség idején semmi idegenek meg ne szenvedtessenek a' Francia armádáknál. Ezek a' két utolsó tárgyak is különös biztosságokban való megvizsgálások után hozattak most ismét elő a' közönséges gyűlésben. Röviden azt lehet mind ezekről a' tárgyakról megjegyezni, hogy a' biztosságok mind a' hármat vissza vetették. — A' mi a' Királyi projektomot a' nyomtatásbéli szabadságnak néminémű megszorítására eránt illeti, erről a' híres *Raynouard* olvasott-fel a' biztosság' nevében egy hosszú előadást, a' melly azt tartván, hogy a' nyomtatásbéli szabadságnak megszorítására ne fogadtassék - el, hanem tökéletes szabadság állítassék - fel, erre nézve azt végezte a' Kamara, hogy vétetessék a' dolog további megfontolás alá. Ekkor Augustus 5-dikére határozta a' Kamara ezen tárgynak, vagy inkább a' *Raynouard* előadásának további megvizsgálás alá leendő vétetetését. —

Úgy látszik, hogy ezt a' tárgyat igen fontosnak tartják mindenek; az egész ország erre fordította figyelmetességét. Két részre oszlott a' vélekedés; egygyik *Raynouardal* tart a' minden megszorítás nélkül való nyomtatásbéli szabadság eránt; a' másik rész szükségesnek ítel lenni még most bizonyos eszközöket, hogy ezek által mintegy kézen fogya és lassan-

lassan formálódjon hozzá a' nemzet a' nyomtatásbéli egész szabadsághoz. Így gondolkoznak a' Ministerek és mind azok a' kik ezekkel tartanak, sőt sokak a' Deputátusok közzül is. Az August. 5-dikén tartandó ülésben igen nevezetes Beszélgetéseket várt-erre nézve a' nép, annyival is inkább, minthogy ötvennél több Deputátusok írták-fel neveiket, a' kik ezen tárgyról mind beszédeket akarnak tartani, 's a' kik közzül huszonötön a' biztosság' vélekedésének, a' többek a' Ministeri plánumnak fogják pártját. De tsakugyan semmi nem lett August. 5-dikén az előre váratott nevezetes ülésből, azért, hogy előre annyi nép ment-volt bé a' szalába, hogy a' Deputátusok' helyeiket is elfoglalta, pedig meg van tiltva a' nézőknek az oda való beülés. Az előlülő felolvastá ugyan az erről szóló regulát, 's meghívta a' sokaságot, hogy mennyenek - ki a' Deputátusok' padjaikról, de semmit nem hajtott reá a' nép, melyre nézve nem volt egyebet mit tenni, hanem más napra kellett által tenni az ülést.

Svédzia és Norvégia.

A' Koronaörökös ismét visszaérkezett *Stockholmból* az armádához, és a' *Norvégia* ellen való hadakozás elkezdődött. — *Stockholmból* egy Királyi Proklamáció intéztetett a' *Norvégiai* néphez, melyben meghívattatik, hogy adja-fel magát, a' Priucz *Keresztély* által összehívattatott Diéta pedig törvénytelennek lenni hirdetik. — Az ellenségeskedésnek elkezdődésekor ilyen napi parantsolatot bocsátott a' Svédziai Koronaörökös a' maga armádájához: —

„A' Koronaörökös arra emlékezteti az armádát, hogy a' *Svédek*, midőn ők azon mesterkedők és idegenek ellen, a' kik *Norvégiának* szerentséltenséget akarnak okozni, hadakoznak, a' *Norvégiai* lakosok

Melly jó érzékenységet okozzon ezen rendezettetés a' katonák között, például azt hozzák elő, hogy a' midőn nem régen a' *Hünningeni* őrsz. seregnek egy hónapra való ilyen adósságszoldját kifizették volna, a' következtetést vasárnapi katonapompa' alkalmatosságával bezzeg nem kellett őket buzdítani, hanem önként kiáltották: hogy *Éljen a' Király!* — Így megyen ez az adósságfizetés hónapoként mind addig, míg egészen lefizetik.

Az új Státus-Tanáts' tagjai nagy solennitással össze gyűlekeztek Aug. 3-dikán a' *Thulleria* templománál lévő szalában. Déli egy órákor az Ország' fő Cancelláriusa megérkezvén béült a' thronus mellett lévő székbe. Utánna a' ministerek is mind megérkeztek; végezetre bejelentetett a' Király is, a' kit *Monsieur* és az egész udvari kar kísért. Ő Felsege a' thronusba béülvén így szólott a' gyűléshez: —

„Minden Tanátsosaimat összehívatam, hogy a' hitet magam személyesen fogadjam-el tőlök, és hogy ezen közönséges solennitásnak, mely titeket a' nékem és a' Státusnak való szolgálattal össze tsától, annál nagyobb fényességet adjak. Kétszertessék tehát Uraim, a' magok buzgóságokat, kössék össze iparkodásokat az enyinnel; ahoz tartom magamat, hogy az Urak a' magok tapasztalások és belátások által nékem, népeimnek boldogítatásokra, segedelemmel fognak lenni. Az én Cancellariusom környűllásosabban fogja kinyilatkoztatni czélzásaimat.“

Mingyárt ezen szók után jelentést tett a' Cancellarius a' jelenlévőknek, hogy üljenek-le, s a' Király' czélzásairól egy hosszú beszédet intézett hozzájuk, melynek summás foglalattya ennyiben áll: —

„Uraim. Ahoz a' Monarchához, kinek az az akarattya, hogy minden határozásait az igazság kormányozza, illó do-

log az, hogy bölts és virtuosos Tanátsosokkal vétetődjön körül. Ha szintén a' Király a' maga szélesen kiterjedő esmeretsege mellett még azzal a' ritka ajándékkal is bír, hogy munkássága és gondolkodása által szerzett belátását böltsen is használni tudja; ha szintén egy felemelkedett lélek elégséges is arra, hogy nagy dolgokat elintézzon: tsakugyan lehetetlen az, hogy tanátsosok nélkül minden dolgokra különösen kiterjeszkedhessék. Megvilágosodott elméjű és szép virtusokkal felruházott emberek kívántatnak néki erre. A' Státusok' boldogsága, a' Fejedelmek' ditsósége, s a' népek' java, a' tanátsloknak böltseségektől vannak igen gyakran felfüggesztetve. Az Urak' hívattatása, Uraim, az, hogy a' Királyi Hatalomnak szeretetet és tiszteletet, nem pedig nevededést szerezzenek. Az Uraknak azon kell lenni, hogy az ő Felsege hatalmát megtartsák, és nem azon hogy neveljék. A' Király' akarattya az, hogy az Urak' tapasztalása és belátása a' Ministereket az elitévedés ellen oltalmazzák. Az Urak nem arra hívatattak, hogy administraljanak, hanem, hogy a' közönséges administralciónak világosságot szerezzenek. Engedjék a' jónak szeretetét a' magok egyedül való vezérjeknek lenni; örökké a' barátság, gyűlölség, és az önnön haszonkeresés előtt kell ennek járni. Soha se javasoljanak az Urak egyebet a' Királynak, tsak a' mit jónak lenni látnak; még az a' kívánság is, hogy néki tehessenek, örökké hátrább álljon annál a' kötelelességnél, hogy néki szolgáljanak. Ne tanátsoljanak az Urak néki soha egyebet, tsak azt, a' mi őtet arra a' ditsóségre vezérli, a' mellyel ő egyedül kíván fővénykedni, t. i. az ő népeinek boldogíttatását.“

— Ezen beszédekot követte az esküvés.

A' Ministeri székbe ülők között említetnek nevezetesen: *Talleyrand* a' *Beneventi* Hertzeg, mint külső dolgokra ügye-

16 Minister; 's *Moncey* és *Outinot* Marschallok.

A' nevezetesebb tárgyak közzé, melyek mostanság a' Deputátusok' Kamarájában ismét elő fordultak, lehet számlálni, először a' nyomtatásbeli szabadságot, a' melly eránt a' Királynak megerősítettés végett ezen Kamara eleibe küldetett projektuma, további megfontolás végett egy különös biztosság eleibe volt adattatva; másodsor *Dümolardnak* azon projektomát, hogy a' két Kamaráknak adjanak *Parlamentom* nevet; harmadsor *Herbertnek* azon javallását, hogy békesség' idején semmi idegenek meg ne szenvedtessenek a' Francia armádáknál. Ezek a' két utolsó tárgyak is különös biztosságokban való megvizsgálások után hozattak most ismét elő a' közönséges gyűlésben. Röviden azt lehet mind ezekről a' tárgyakról megjegyezni, hogy a' biztosságok mind a' hármat vissza vetették. — A' mi a' Királyi projektomot a' nyomtatásbeli szabadságnak néminémű megszorítottása eránt illeti, erről a' híres *Raynouard* olvasott-fel a' biztosság' nevében egy hosszú előadást, a' melly azt tartván, hogy a' nyomtatásbeli szabadságnak megszorítottása ne fogadtassék-el, hanem tökéletes szabadság állíttassék-fel, erre nézve azt végezte a' Kamara, hogy vétetessék a' dolog további megfontolás alá. Ekkor Augustus 5-dikére határozta a' Kamara ezen tárgynak, vagy inkább a' *Raynouard* előadásának további megvizsgálás alá lejendő vétetetését. —

Úgy látszik, hogy ezt a' tárgyat igen fontosnak tartják mindenek; az egész ország erre fordította figyelmetességit. Két részre oszlott a' vélekedés; egyik *Raynouardal* tart a' minden megszorítottás nélkül való nyomtatásbeli szabadság eránt; a' másik rész szükségesnek itel lenni még most bizonyos cenzúrai eszközöket, hogy ezek által mintegy kézen fogya és lassan-

lassan formálódjon hozzá a' nemzet a' nyomtatásbeli egész szabadsághoz. Így gondolkoznak a' Ministerek és mind azok a' kik ezekkel tartanak, sőt sokak a' Deputátusok közzül is. Az August. 5-dikén tartandó ülésben igen nevezetes beszélgetéseket várt-erre nézve a' nép, annyival inkább, minthogy ötvennél több Deputátusok írták-fel neveiket, a' kik ezen tárgyról mind beszédeket akarnak tartani, 's a' kik közzül huszonötön a' biztosság' vélekedésének, a' többek a' Ministeri plánumnak fogják pártját. De csakugyan semmi nem lett August. 5-dikén az előre váratott nevezetes ülésről, azért, hogy előre annyi nép ment volt bé a' szalába, hogy a' Deputátusok' helyeiket is elfoglalta, pedig meg van tiltva a' nézőknek az oda való beülés. Az előlülő felolvasta ugyan az erről szóló regulát, 's meghívta a' sokaságot, hogy menyenek-ki a' Deputátusok' padjairól, de semmit nem hajtott-réa a' nép, melyre nézve nem volt egyebet mit tenni, hanem más napra kellett által tenni az ülést.

Svédia és Norvégia.

A' Koronaörökös ismét visszaérkezett *Stockholmból* az armadához, és a' *Norvégia* ellen való hadakozás elkezdődött. — *Stockholmból* egy Királyi Proklamáció intézetett a' *Norvégiai* néphez, melyben meghivattatik, hogy adja-fel magát, a' Priucz *Keresztély* által összehívattott Diéta pedig törvénytelennek lenni hirdetik. — Az ellenségeskedésnek elkezdődésekor ilyen napi parantsolatot bocsátott a' Svédiai Koronaörökös a' maga-armadá-jához: —

„A' Koronaörökös arra emlékezteti az armadát, hogy a' *Svédok*, midőn ők azon mesterkedők és idegenek ellen, a' kik Norvégiának szerentséllenséget akarnak okozni, hadakoznak, a' *Norvégiai* lakosok

ellen nem hadakoznak. Az ármáda tartozik ezen hajlandósággal, és a népnek oltalmazásával. A' nép tulajdona, az ármáda' igazságos voltának és hadi fenyítékének oltalma alá vétettetik. A' Generálisok személyes felelettel tartoznak ezen rendelkezésnek általhágásáért, a' melly ellenkezik a' Svétziai névnek méltóságával, 's azon princípiumokkal, mellyeket a' mi katonáink mind eddig követtek. —

„Minden vágó marha és egyéb eleségbéli requisitziót pénzrel kell fizetni azon vidékeken, a' hol a' lakosok a' magok kötelességekhöz engedelmességgel viseltettek: de ez nem eshetik így azon vidékeken, a' hol a' nyughatatlankodás' ingerlőhöz a' lakosok segédelemmel viseltetvén, 's ezáltal törvényes Fejedelemnek ellene állván, magokat bűnösökké teszik.“

A' *Svédok és Norvégusok* között való hadakozás a' tengeren kezdődött-el, melyről ilyen tudósítást adott-ki a' Koronaörökös *Julius* 27-dikén estve *Gothenburg*-ból: —

„Tegnap 11 órakor jelt adott *Bárá Fuke* fő Generál-Admirális, hogy a' mi nagy és kicsiny hajós seregeink vasmatskáikat szedjék-fel, 's hogy a' Norvégiai hajós sereg ellen, melly a' *Hvalö* szigetek mellett 20 ágyús batteriáknak oltalma alatt állott, nyomúljanak előre. A' seregek azonnal szélnek eresztették vitorláikat 's eleintén a' szél is kedvező volt, de nem soká úgy eltsendesedett, hogy vontatás által sem lehetett egész estvéli 6 óráig egy línea 's egy Fregát hajónál többet hadi líneába állítani. Azon hajóink sem érkezhettek-el egész estig hasonló akadály miatt a' kirendelt helyre, a' mellyeknek hátulról kellett volna tüzelni az ellenséges hajókra. Így tehát más napra kellett halasztani az ellenségnek megtámadtatását, a' midőn is reggel minden hajóink nyomúl- ni kezdtetek előfelé: hanem a' *Norvégiai*

vezér előre látván azt, hogy minden hajói semmivé fognak tétettetni, még azon éjjel elfutott ezen szigetek mellől *Fridrichsstadt* felé oly nagy sebességgel, hogy egy Svétziai hajó is utol nem érhetette; a' szigetek' batteriáin lévő ágyúkat többnyire a' tengerbe hányták a' Norvégusok. *Bahuslehu* nevű regementünk szállott-ki legelőszőr a' szigetre. Ily módon a' hadakozás elkezdésére megkívántató leg nevezetesebb pontot egy emberünknek elvesztése nélkül foglaltuk-el, és reményeség van, hogy a' Norvégiai nemzet által fogja látni annak lehetetlenségét, hogy szembeállhasson Svétziai hadi erejével, a' melly tüzes bátorság által lelkesítetvén nem soká elenyészteti azt az esztelen gondolatot, hogy *Svétzia* és *Norvégia* ösztetsatlanságokat meggátolui lehessen, a' melly gondolat színes ezeltásokon lévén fuclaltatva, 's ravaszkodás által segítettvén haladék nélkül elvész, 's szerzőinek azt a' jutalmat fogja hagyni, mellyet ezeknek ravasz mesterkedése érdemel, 's a' mellyet a' mi igaz ügyünk ilyen solennitással elő látv.“

Jul. 28-dikán ilyen tudósítások jöttek-ki a' *Svebors* tengerpartjának környülállások től: — „A' mi Gen. *Mörner* vezérlése alatt lévő seregeink, a' *Hvalö* szigeteket, mellyek a' *Kristiania* tengerből külsőnek tartatnak, elfoglaltatva tartják. Oberster *Hay* északiol, Oberster *Skiöltebrand* déliol foglalta-el *Sands* szigetét. Májor *Hay* *Nersöl* szigetére szállott-ki. A' lakosok megelégedve és szerentséseknek mutatják magokat ezen szigetekben, minthogy e'képpen elvezgődték az ő szenvedéseik. Ezek azt hányják szemekre a' nagyoknak, hogy ők legyenek az okaik azon veszedelmeknek, mellyek a' hazát fenyegetik. Holnap *Krogerö* szigete támadtatik-meg, melly a' *Fridrichsstadt* kilőtőhely' szájánál fekszik. Princez *Keresztély* eljött *Kristiania* várából ármádája' vezérlésének általvételére. A' Nór-

végiai apróbb hadi hajók külömbkülömb Svékus hajókat elfogtak volt.

Belgium Catholicum.

Minden felől érkeznek *Brüsszelbe* a' Belga Deputációk az új Fő Kormányozónak tiszteletére. Az Austriai eddig volt Fő Kormányozó Cs. K. Fegyvertármester Bátor *Vincent*, Aug. 3-dikán eljött onnét, 's egy ideig a' maga *Lotharingiában* lévő jóságaiba vette útját. Ez nap' érkezett-meg *Brüsszelbe* Lord *Clancarty* az új Fő Kormányozóhoz rendeltetve lévő Anglus Követ.

Augustus 2-dik és 3-dik napjain az az Angliai testőrző seregnek néhány újabb tsapatjai érkeztek-meg Angliából *Brüsszelbe*, 's a' többek is várattatnak meglehetősszámmal. Átaljában számlálván 60 ezer emberekre teszik azoknak az *Anglus, Hollandus, Hannoveranus* és *Catholicum Belgiumi* seregeknek számát, a' mellyek ezen Belgiumnak határait a' Bétsi Congressusnak ideje alatt elfoglalva fogják tartani.

Olasz Ország.

Bonaparte Luciánt, a' Frantzia volt Senátort, a' ki most ismét Rómában tartózkodik, különösen megtisztelte Pápa ő Szentsége az által, hogy őtet *Musignói* Hertzegi nevezettel *Római* Fejedelemmé nevezte, 's a' Pápa címert néki a' kastélyára feltenni megengedte. Sőt azt is megengedte néki Pápa ő Szentsége, hogy azon költeményes munkáját, a' melly igen szép keresztényi gondolatokkal telyes *Epopeának* lenni irattatik, 's a' melly most *Nagy Károly* titulus alatt *Párisban* a' *Didot* híres nyomtató műhelyében nyomtattatik, ő Szentségének ajánlhassa.

A' Gróf *Sant-Leu* név alatt utazó, volt Hollandiai Királyt minden órán várták Rómába.

Létitria Aszszonyáság, a' *Napoleo* annya *Rómát* Július 26-dikán oda hagyta, 's mint mondják *Elba* szigetére vette útját.

Most 28 Kardinálisok voltak jelen *Rómában*.

Nápoly. — A' Király egy hajós sereget készített, hogy az *Áfrikai* példáló hajók ellen küldje, a' *Capodichinói* úgy nevezett *Mársmezejére* pedig 20,000 emberből álló sereget gyűjtetett össze gyakorlás végett.

Hogy *Ankonának* a' maga régi virágzó állapotját vissza adhassa ő Felsege, vissza adta néki mind azokat a' szabadságait, mellyel az, mint szabad kikötőhely az 1797-dik esztendő' Februáriusának 19-dik napja előtt birt.

Ezen Titulusát, *Két Siciliák' Királya*, mellyekkel eddig élt, letévén ő Felsege, ezt vette fel: *Első Jaákim, Nápolyi Király*.

Pápa ő Szentsége a' *Római Inquisitót* vissza állította, és még két új tagokkal szaporította annak Itélőszékét: hanem ezt az igen mérsékeltetett és munkásságában igen keskeny határok közzé szorított Itélőszékét telyességgel nem lehet még csak összehasonlítani is azzal, a' mellyét Spanyol országban helyre állítottak. — Noha minden Szerzetes Rendeknek Generálisai megjelentek Rómában 's igen sürgető módon kívánták Rendjeiknek visszaállítatását, tsakugyan semmi jelít nem lehet látni, hogy ő Szentsége az eltörölt Szerzeteket a' Pápai Státusokban mind vissza állítaná és nékiek a' Klastromokat mind által adná.

Az ő Szentsége igen kegyes megkegyelmező nyilatkoztatása, melyről közlelbbi újságunkban emlékeztünk vala, e' volt: —

„*Herkules* 's a' többi, a' *Római Anyaszentegyház'* Diakonusa, Kardinális *Con-*

szüli, a' Hetedik, Pius Pápa ő Szentsege Státustitoknokja: — „Midőn ő Szentsege az isteni gonviseelésnek tudára méltó vezérelése által a' Pápai Státusokba vissza lépett, két egymással ellenkező érzékenységek ostromlották a' szívét. Jó alattvalóinak kebelebbe, a' kik szomorú eltávozását igaz szívvel siratták, 's a' magok hűségekét a' viszontagságok és veszedelmek 's üldöztetések között is fenntartották, és most a' magok óhajtásaitak e'képpen megkoronáztatni szemlélték, vissza érkezvén, leg elevebb érzékenység fogta el ő Szentségét. Hanem annak meggondolása keserítette ezt az örömet, hogy az ő Szentsege gyermekei között nem kevesek, rész szerént rossz indúlatból, rész szerént gyengéségből, magokat az elenyészett, megvetésre méltó szédültség'lelkéhez tsátolták, 's az Anyaszentegyház és az ő Törvényes Fejedelmekhez tartozó hűség eránt való kötelességeket megrontották. Az igazság a' bűnösöknek megbüntettetéseket kívánta, hanem a' keresztényi szeretet még hatalmasabban felemelte mellettek a' maga szavát, meggyőzte a' hűséges polgároknak érdekeik által a' bűnösök eránt való keménységet, és arra indította ő Szentségét, hogy ezen utolsókra tsak helybe nem hagyó szemeket vessen, és hogy tsak azok ellen vegye elő az anyaszentegyház' papi törvényeivel való hasznos élésnek reguláit, a' kik a' Papi Rendhez tartoznak. Mint egy szeretettel telyes atya őnön szívében feltalálja ő Szentsege azon gyermekeinek mentsegeiket, a' kik eltévedtek vala. Megfontolván ő Szentsege azt, hogy néhány megromlottakat kivéven, a' többek a' rossz tanátslók, mások a' fenyegetődzések, sokkal pedig az uralkodó inségek' szemlé-

se által vétettek réa' a' rosszra, aara határozta magát, hogy ezen vette ekhez, rövid de szükséges megfenyttetés (mortificatione) után, engedelmességgel viseltessenek. —

„Mintbogy ő Szentsege e'szerént a' magakegyes indúlatja' szelid unvolásainak tovább ellent nem állhat, meglostsát a' jelen lévő *Indultum* által, melynek erejevalamint Rómára úgy a' Pápai minden Státusokra kiterjedjen, a' maga minden alatti valóinak nagy lelkűséggel, és elengednékiek az ő engedelmességért és hűségelenségért való minden testi megbüntetéteket, mellyeket az elvégződött ragadozó kórmányozásnak ideje alatt elkövettek. Még azokra is kiterjeszteni kívánnya ő Szentsege ezt a' jótéteményt, a' kik az ő gyalázást érdemlő magokviseletek által magokat mások felett megkulomböztettek, 's magokat ennyivel büntetésre méltóbbakká tették, 's tsak azt a' kevés vigyázttatást tartja-fenn ezekre nézne, a' melyre minden bölts Státusadminisztráció, a' közönséges tsendesség, sőt magoknak ezen embereknek személyes hátorságok végett is, köteleztetik. —

[Végeretét lásd a' Toldalékban.]

Minekutánna III-dik Ferdinándus Király *Siciliában* az Országlást Jul. 4 dikén ismét által vette volna, haladék nélkül elbotsátotta hivataljokból azokat a' Státus-és Udvari fő tisztviselőket, kiket a' fia a' Princz-Vikárius a' maga országlása alatt bétett vala, és mind azokat vissza tette hivataljokba, a' kiket ezen Princz letett vala.

Aug. 13-dik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 227 1/8 forintot Vállótzéulában.